

Dato: 29. juni 2026
Sagsnr.: 26/01426
Klagenr.: 1082093
Sagsbehandler: MEBA

AFGØRELSE

i klagesag om Aarhus Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 623_T1, Telemast på Nygårdsvej, Højbjerg, Tillæg til lokalplan nr. 623

Aarhus Kommune vedtog den 24. november 2025 lokalplan nr. 623_T1, Telemast på Nygårdsvej, Højbjerg, Tillæg til lokalplan nr. 623, endeligt.

En nabo til planområdet har klaget over planvedtagelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om lokalplanen er i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1.
- Om kommunen i forbindelse med planvedtagelsen har overholdt officialprincippet.
- Om reglerne om partshøring er overholdt, jf. forvaltningslovens § 19.
- Om kommunen i forbindelse med planvedtagelsen har overholdt planlovens regler om inddragelse af offentligheden.
- Om kommunen har hjemmel til at vedtage en lokalplan, der strider mod en gældende lokalplan for samme område.
- Om lokalplanen er ugyldig som følge af interne uoverensstemmelser eller uklarhed i lokalplanen.
- Om kommunen kunne vedtage en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en tilladelse efter anden lovgivning.

Planklagenævnet har ikke behandlet de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver lokalplanen, da den er i strid med kommuneplanrammen for området, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1. Det betyder, at lokalplanen ikke længere gælder.

Planklagenævnet

Toldboden 2
8800 Viborg
Nævnets e-mail:
plan@naevneneshus.dk

NÆVNESES HUS

Tlf.: 72 40 56 00
CVR-nr.: 37795526
www.naevneneshus.dk

Indhold

1. Sagens oplysninger.....	4
1.1. Lokalplanen og kommunalplangrundlaget.....	4
Kommuneplangrundlaget.....	4
1.2. Klagen og bemærkningerne hertil.....	5
2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse.....	5
2.1. Planklagenævnets kompetence.....	5
2.2. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan	5
2.2.1. Klagen	5
2.2.2. Reglerne om forholdet mellem kommuneplan og lokalplaner	5
2.2.3. Planklagenævnets vurdering.....	6
Lokalplanområdets anvendelse.....	6
Bebyggelsens omfang	7
Kommuneplanens retningslinjer for master og antenneanlæg.....	8
2.3. Beslutningsgrundlaget for lokalplanen	8
2.3.1. Klagen	8
2.3.2. Generelt om officialprincippet ved planvedtagelser	9
2.3.3. Planklagenævnets vurdering.....	9
2.4. Partshøring	10
2.4.1. Klagen	10
2.4.2. Generelt om partshøring	10
2.4.3. Planklagenævnets vurdering.....	11
2.5. Inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser	12
2.5.1. Klagen	12
2.5.2. Generelt om inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser	12
2.5.3. Planklagenævnets vurdering.....	13
2.6. Forholdet mellem lokalplan nr. 623 og lokalplan nr. 623_T1	14
2.6.1. Klagen	14
2.6.2. Generelt om muligheden for at ændre gældende planlægning	14
2.6.3. Generelt om uklarhed i lokalplanen	14
2.6.4. Planklagenævnets vurdering.....	15
2.7. Uoverensstemmelser i lokalplanen	15
2.7.1. Klagen	15
2.7.2. Generelt om uoverensstemmelser i lokalplanen	15
2.7.3. Planklagenævnets vurdering.....	16
2.8. Manglende tilladelse	16
2.8.1. Klagen	16
2.8.2. Generelt om manglende tilladelse	16
2.8.3. Planklagenævnets vurdering.....	16
2.9. Forhold, som ikke behandles.....	17

3.	Afsluttende bemærkninger	17
4.	Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen	18

1. Sagens oplysninger

1.1. Lokalplanen og kommunalplangrundlaget

Sagen vedrører [lokalplan nr. 623_T1, Telemast på Nygårdsvej, Højbjerg, Tillæg til lokalplan nr. 623](#).¹

Formålet med planen er at muliggøre etablering af en gittermast på 36 m med tilhørende teknikhus til sikring af forsyning med mobildata.

Planområdet består af beplantede støjvolde og tilstødende beplantede arealer. Nord for planområdet findes plejeboliger og en bypark, og mod syd afgrænses planområdet af en ringvej. Planområdet er ca. 6.000 m² og beliggende i byzone.

Lokalplanen er vedtaget som et lokalplantillæg til lokalplan nr. 623, Område til offentlige formål ved Nygårdsvej i Holme, og planområdet udgør en mindre del af området for lokalplan nr. 623, der udlægger området til plejeboliger med tilhørende faciliteter. Planområdet for lokalplan nr. 623_T1 ligger uden for byggefeltene i lokalplan nr. 623.

Det fremgår af lokalplanens § 8.1, at afstanden fra mast til nærmeste facade på nærmeste bolig skal være minimum 30 m, og fundament til mast og tilhørende teknikhus må ifølge planens § 8.2 samlet maksimalt udgøre 40 m².

Kommuneplangrundlaget

Da lokalplanen blev vedtaget endeligt, gjaldt kommuneplan 2017 for Aarhus Kommune.

Lokalplan nr. 623_T1 er omfattet af kommuneplanramme 110305BL, der fastlægger områdets anvendelse til blandet byområde og angiver, at der ved lokalplanlægning skal fastlægges bestemmelser, så en del af området sikres anvendt til erhverv og/eller offentlige formål. Kommuneplanrammen fastsætter endvidere bl.a. en maksimal bygningshøjde på 8,5 m.

Kommunen vedtog den 17. december 2025 kommuneplan 2025 for Aarhus Kommune, som nu er gældende. Kommuneplanen blev offentliggjort den 19. januar 2026.

I forbindelse med vedtagelsen af kommuneplan 2025 blev kommuneplan 2017 afløst. Indholdet af kommuneplanramme 110305BL er videreført uændret i den nye kommuneplan 2025.

¹ Planen kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 4. februar 2026.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.²

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger.

2.2. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan

2.2.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at lokalplanen er i strid med kommuneplanramme 110305BL, der udlægger området til blandet bolig og erhverv og fastsætter en maksimal bygningshøjde på 8,5 m.

Klageren har endvidere anført, at lokalplanen er i strid med kommuneplanens retningslinjer for master og antenneanlæg, idet placeringen af en telemast ved det eksisterende plejehjem, efter klagerens opfattelse, ikke tager hensyn til omgivelserne.

2.2.2. Reglerne om forholdet mellem kommuneplan og lokalplaner

En lokalplan må ikke være i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1. Dette krav er en del af planlovens rammestyringsprincip, der fastslår, at den mere detaljerede planlægning er begrænset af rammerne i den overordnede planlægning.

En kommuneplan fastlægger på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i kommunen en hovedstruktur, som angiver de overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen, jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 1, retningslinjer for arealanvendelsen m.v., jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 2, og rammer for lokalplanernes indhold for de enkelte dele af kommunen, jf. § 11, stk. 2, nr. 3. En lokalplan må hverken være i strid med kommuneplanens hovedstruktur, retningslinjer eller rammebestemmelser. Des-

² Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024 med senere ændringer.

uden må lokalplanen ikke være i strid med redegørelsens rækkefølgeangivelse.

Efter Planklagenævnets opfattelse forudsætter bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 1, dog, at det er muligt ud fra kommuneplanen at udlede konkrete krav til lokalplanlægningen. At en lokalplan ikke må stride imod kommuneplanen, skal således primært ses i forhold til de konkret fastsatte retningslinjer og rammer for det pågældende lokalplanområde.

Efter planretten gælder endvidere et vist krav om ”positiv hjemmel”, altså et krav om, at der ikke kan lokalplanlægges for visse forhold, medmindre der også er planlagt for disse i kommuneplanen.

Dette gælder bl.a. med hensyn til forhold, der skal fastsættes retningslinjer for efter § 11 a eller rammer for efter § 11 b. Kommuneplanrammerne skal desuden udgøre en tilstrækkelig præcis ramme for lokalplanlægningen, og den konkrete ramme skal således være så entydig og præcis, at det umiddelbart fremgår, hvilke bindende lokalplanbestemmelser der vil kunne fastsættes. Er der ikke den fornødne hjemmel i kommuneplanen, må der udarbejdes et kommuneplantillæg, der sikrer dette.

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

Ved vedtagelsen af lokalplanen var kommuneplan 2017 gældende. Efterfølgende er kommuneplan 2017 blevet aflyst og kommuneplan 2025 vedtaget. Vurderingen af om lokalplanen er i strid med kommuneplanen er foretaget i relation til kommuneplan 2017, da det var dette kommuneplangrundlag, der var gældende, da lokalplanen blev vedtaget.

Lokalplanområdet er omfattet af kommuneplanramme 110305BL, der udlægger området til blandet bolig og erhverv. Den generelle anvendelsesbestemmelse i kommuneplanrammen fastlægger området til blandet byområde og angiver, at der ved lokalplanlægning skal fastlægges bestemmelser, så en del af området sikres anvendt til erhverv og/eller offentlige formål. Det fremgår, at offentlige formål kan omfatte institutioner og/eller faciliteter til fritids- og kulturformål. Kommuneplanrammen fastsætter endvidere bl.a. en maksimal bygningshøjde på 8,5 m.

Lokalplanområdets anvendelse

Det fremgår af lokalplanens § 3.1, at der indenfor lokalplanområdet må etableres en antennemast i op til 36 m med tilhørende mindre teknikbygning til områdets tekniske forsyning.

Planklagenævnet finder, at lokalplanens fastsættelse af områdets anvendelse til etablering af en antennemast i op til 36 m er i strid med anvendelsesbestemmelsen i kommuneplanramme 110305BL.

Nævnet lægger herved vægt på, at den konkrete anvendelsesbestemmelse i kommuneplanrammen, herunder om områdets anvendelse til erhverv,

ikke udgør en tilstrækkelig entydig ramme for, at der kan fastsættes bindende lokalplanbestemmelser for etablering af tekniske anlæg, herunder en telemast, inden for området.

Lokalplanen er således i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1, og Planklagenævnet finder på den baggrund, at vedtagelsen af lokalplanen lider af en væsentlig retlig mangel, og at vedtagelsen af lokalplanen derfor er ugyldig.

Bebyggelsens omfang

I forhold til det af klageren anførte om lokalplanens forhold til kommuneplanen for så vidt angår kommuneplanrammens bestemmelse om maksimal bygningshøjde, bemærker nævnet indledningsvist, at planloven ikke indeholder en definition af begrebet ”bygning”.

Planklagenævnet finder generelt, at byggelovens bygningsbegreb må tillægges betydelig vægt ved vurderingen af, hvad der må anses for at være en bygning i planlægningsmæssig sammenhæng. I bygningsreglementet betegnes bl.a. huse, udhuse, drivhuse, carporte og overdækkede terrasser som bygninger.³ I reglerne om BBR forstås en bygning som en eller flere konstruktioner, der udgør en rumlig helhed, som skærmer mod vejrliget, som har en overdækning, og som har ensartede adgangsforhold (f.eks. direkte adgang til vej eller indirekte adgang gennem port eller lignende).⁴

En bygning er således efter nævnets opfattelse kendetegnet ved at bestå af en eller flere faste konstruktioner, som udgør en rumlig helhed med overdækning/tag, og som er egnet til ophold eller opbevaring. Nævnet finder desuden, at størrelsen på konstruktionen må indgå i vurderingen, ligesom det må tillægges betydning, om konstruktionen har en vis grad af afskærmning mod vejrliget, og om den har en dør, port eller lignende indgang.

Begrebet ”bygning” må generelt forstås som indeholdt i og snævrere end begrebet ”bebyggelse”.

Det har imidlertid også væsentlig betydning, hvordan begrebet ”bygning” i øvrigt er anvendt i planen, og hvad hensynet bag bestemmelserne om bygninger i planen er.

Kommuneplanen indeholder ikke en definition eller fortolkningsbidrag i forhold til begrebet ”bygning”, og der må derfor efter nævnets opfattelse lægges betydelig vægt på byggelovens bygningsbegreb.

Planklagenævnet finder, at en telemast ikke kan anses som en bygning i kommuneplanrammens forstand. Nævnet lægger herved vægt på, at en te-

³ Følger bl.a. af § 180 i bekendtgørelse nr. 1399 af 12. december 2019 om bygningsreglement 2018 (BR18).

⁴ Bekendtgørelsen nr. 1010 af 24. oktober 2012, § 7, og BBR-instruksen, pkt. 2.2.2.

lemast ikke udgør en rumlig helhed med overdækning/tag, og at en telemast ikke er egnet til ophold eller opbevaring.

Idet kommuneplanen alene regulerer den maksimale højde af bygninger, er en telemast således ikke omfattet af bestemmelsen, og lokalplanen er dermed ikke i strid med kommuneplanrammes bestemmelse om maksimal højde.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at lokalplanen ikke er i strid med kommuneplanramme 110305BL for så vidt angår bebyggelsens omfang.

Kommuneplanens retningslinjer for master og antenneanlæg

Planklagenævnet finder, at lokalplanen, der muliggør etablering af en 36 m høj mast, ikke er i strid med kommuneplanens retningslinjer for master og antenneanlæg.

Nævnet lægger herved vægt på, at det bl.a. fremgår af retningslinjerne herom, at placering af nye master og antenneanlæg skal ske, hvor der opnås den største forbedring af teledækningen, at placeringen skal tage hensyn til omgivelserne, og at masterne skal placeres, så de visuelle gener er mindst mulige. Endvidere fremgår det af retningslinjerne, at nye antennemaster skal placeres så anonymt som muligt og i miljøer, der understøtter masteplaceringer, og at foretrukne placeringer vil være på eksisterende master, på høje bygninger, på fritstående skorstene, i erhvervsområder og lignende.

Nævnet lægger ved vurderingen endvidere vægt på, at det ikke ud fra kommuneplanens retningslinjer er muligt at udlede så konkrete krav til lokalplanlægningen, at den konkrete lokalplan kan siges at være i strid med retningslinjerne.

Planklagenævnet bemærker i forlængelse heraf, at der med kommuneplanens retningslinjer for master og antenneanlæg tilkommer kommunen et skøn, herunder i forhold til afvejningen af forskellige hensyn, og at kommunen i forbindelse med vedtagelse af planer har et meget vidtgående planlægningsmæssigt skøn i forhold til indholdet, som nævnet ikke har kompetence til at efterprøve.

2.3. Beslutningsgrundlaget for lokalplanen

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen ikke har oplyst sagen tilstrækkeligt forud for vedtagelsen af lokalplanen, idet kommunen ikke har undersøgt, om planen vil påvirke den planlagte drift af det eksisterende plejehjem. Klageren har i den forbindelse henvist til, at der påtænkes opførelse af tilbygninger til plejehjemmet.

Klageren har endvidere anført, at kommunen ikke har foretaget en vurdering af, om etableringen af den planlagte telemast vil medføre øgede støjgener for beboerne på det eksisterende plejehjem, og i bekræftende fald

fastsat bestemmelser i lokalplanen herom. Klageren har i den forbindelse henvist til planlovens § 15 a.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen har tilsidesat officialprincippet i forbindelse med planvedtagelsen.

2.3.2. Generelt om officialprincippet ved planvedtagelser

Kommunen skal ved vedtagelsen af en lokalplan overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

Særligt ved vedtagelse af planer tilkommer der kommunen et meget vidt planlægningsmæssigt skøn i forhold til indholdet. Dette skøn kan ikke efterprøves af Planklagenævnet. Nævnet kan herunder ikke efterprøve, om planlægningen er hensigtsmæssig eller rimelig. Nævnet kan prøve, om planlægningen er i overensstemmelse med planlovens udtrykkelige bestemmelser om indholdet af lokalplaner. Nævnet kan desuden prøve, om planen varetager planlægningsmæssige hensyn, men nævnet kan ikke kræve, at bestemte hensyn inddrages, medmindre et sådant krav fremgår udtrykkeligt af lovgivningen, f.eks. planlovens regler om detailhandel.

Kommunens meget vidtgående skønsmæssige beføjelser i forhold til indholdet af en plan, herunder i forhold til afvejningen af forskellige hensyn, indebærer, at der også tilkommer kommunen et meget vidtgående skøn i forhold til omfanget og karakteren af de oplysninger og vurderinger, som tilvejebringes i forbindelse med planvedtagelsen.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der ikke på baggrund af klagen eller sagens oplysninger i øvrigt er grundlag for at antage, at kommunen har tilsidesat officialprincippet i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen, herunder i forhold til en eventuel udvidelse af det eksisterende plejehjem nord for planområdet.

Nævnet lægger herved navnlig vægt på, at der ikke i sagen foreligger oplysninger om konkrete planer for en udvidelse eller tilbygning til det eksisterende plejehjem, og at kommunen på den baggrund efter planloven ikke har været forpligtet til at foretage nærmere undersøgelser af eventuelle fremtidige forhold, som ikke indgår i den konkrete planlægning.

I forhold til det af klageren anførte om støj, finder nævnet endvidere, at kommunen efter planloven i den konkrete sag ikke var forpligtet til at indhente nærmere oplysninger om, hvorvidt etablering af en telemast vil medføre øgede støjgener for plejehjemmets beboere.

Planklagenævnet lægger herved vægt på, at kommunen ved tilvejebringelsen af lokalplaner har et vidtgående planlægningsmæssigt skøn, herunder med hensyn til hvilke oplysninger og vurderinger, der er nødvendige for planlægningens gennemførelse.

Planklagenævnet bemærker endvidere, at planlovens § 15 a, stk. 1, fastsætter, at en lokalplan kun må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener, og at der med ”støjfølsom anvendelse” bl.a. menes anvendelse til boliger. Reglerne skal forhindre, at der ved lokalplan tillades opført eksempelvis boliger i et område, der er belastet med støj fra erhvervsvirksomheder, vejtrafik m.v.

Nævnet finder, at opsætning af en telemast ikke udgør støjfølsom anvendelse i planlovens forstand, og planlovens § 15 a finder derfor ikke anvendelse i den konkrete sag.

Planklagenævnet kan derfor ikke give klageren medhold.

2.4. Partshøring

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen ikke har inddraget klageren i forbindelse med udarbejdelsen af lokalplanen på trods af, at klageren er nærmeste nabo til planområdet.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen burde have partshørt klageren i forbindelse med planvedtagelsen, jf. forvaltningslovens § 19.

2.4.2. Generelt om partshøring

I forvaltningslovens § 19, stk. 1, er der fastsat nærmere bestemmelser om pligten til at høre sagens parter, inden der træffes afgørelse.

Hvis en part i en afgørelsessag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Der er dog kun pligt til at partshøre, hvis de faktiske oplysninger eller eksterne faglige vurderinger er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Manglende partshøring anses generelt for at være en væsentlig mangel, som fører til, at afgørelsen er ugyldig.

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald, har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Væsentlighedsbetingelsen indebærer som udgangspunkt, at der skal være et vist direkte forhold mellem den involverede interesse og parten. Partsstatus er dog ikke udelukket ved enhver form for afledet interesse. Ved bedømmelsen af om en afledet interesse er tilstrækkelig væsentlig til at kunne medføre partsstatus, må der foretages en konkret vurdering, hvorunder blandt andet mængden og arten af de led, der indgår imellem sagens udfald og den aktuelle betydning for den pågældende tages i betragtning.

At interessen skal være *individuel* betyder i relation til beslutninger, der på ensartet måde gør indgreb i en større personkreds' interesser, at medlemmerne af denne personkreds – eller sammenslutninger af disse – ikke uden videre har partsstatus. Dette vil ofte være relevant i relation til plansager og miljøsager. Et stort antal berørte personer kan bevirke en sådan udtynding af den enkeltes interesse, at denne falder under væsentlighedstærsklen. Er der derimod i den omfattede personkreds enkelte, der i særlig grad berøres, stiger deres interesse i afgørelsen til en sådan styrke, at de må tillægges partsstatus.

Naboskab – i betydningen tilgrænsende grundstykke – er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opnå partsstatus i forvaltningslovens forstand, men hvis et byggeri medfører konkrete og væsentlige gener, f.eks. betydelige lystab, indbliksgener eller lugtgener, må den pågældende anses for part. Hensynet til at bevare en udsigt kan også indgå i den samlede vurdering af, om vedkommende kan anses for part.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at planforslaget har været fremlagt offentligt i perioden fra den 10. september 2025 til den 8. oktober 2025. Klageren har desuden modtaget særskilt orientering om planforslaget den 10. september 2025, jf. planlovens § 26.

Planklagenævnet bemærker, at klageren i forbindelse med orienteringen den 10. september 2025 om lokalplanforslaget er blevet gjort bekendt med sagens faktiske oplysninger, og at kommunen under behandlingen af lokalplanforslaget har været bekendt med klagerens synspunkter. Planklagenævnet konstaterer i forlængelse heraf, at det fremgår af sagens oplysninger, at klageren under høringsperioden har kontaktet kommunen telefonisk den 30. september 2025, samt fremsendt breve og e-mails til kommunen

henholdsvis den 2. oktober 2025 og 3. oktober 2025, hvor klageren bl.a. har fremført sine synspunkter vedrørende etableringen af telemasten.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at uanset om klageren eventuelt måtte være part i sagen og skulle have været partshørt, så vil der ikke være tale om en væsentlig retlig mangel, som bør medføre en ophævelse af afgørelsen efter planloven og hjemvisning af sagen med henblik på gennemførsel af en partshøring. Nævnet har derfor ikke fundet anledning til at efterprøve, om klageren var part i sagen.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet om, at klageren skulle have været partshørt.

2.5. Inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser

2.5.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen burde have inddraget plejehjemmets ledelse, plejehjemsrådet og beboerne på plejehjemmet tidligere i planlægningsprocessen, og ikke først i september 2025, da lokalplanforslaget blev sendt i offentlig høring. Klageren henviser til, at kommunen har inddraget andre borgere tidligere i planprocessen.

Klageren har endvidere anført, at høringsprocessen i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen har været mangelfuld, og at kommunen burde have fastsat høringsfrist på mere end 4 uger, da klageren er fritaget fra digital post og derfor først blev bekendt med kommunens brev om planforslaget 12 dage før høringsfristens udløb. Klageren har i den forbindelse henvist til, at kommunen i visse sager, der kan påklages til Ankestyrelsen, fastsætter en høringsfrist på mere end 4 uger, når kommunen sender breve med almindelige post.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen ikke har inddraget offentligheden i overensstemmelse med planlovens §§ 24 og 27.

2.5.2. Generelt om inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser

En kommunes vedtagelse af en lokalplan skal ske i overensstemmelse med de retningslinjer, som er fastsat i planlovens kapitel 6.

En kommune kan vedtage et forslag til en lokalplan endeligt, når forslaget har været fremlagt offentligt med en frist på mindst 4 uger til fremsættelse af indsigelser, jf. planlovens § 24, stk. 5. Kommunen kan for forslag til lokalplaner af mindre betydning fastsætte en kortere frist, dog på mindst 2 uger, jf. planlovens § 24, stk. 6. Fristen skal være passende og tillade rimelig tid til at informere offentligheden og til, at offentligheden kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i processen, jf. planlovens § 24, stk. 7.

Erhvervsstyrelsen udgav i 2020 en vejledning vedrørende fleksibel planlægning, hvoraf det i forhold til vurderingen efter planlovens § 24, stk. 7

fremgår, at der ved fastsættelse af høringsperioden blandt andet skal lægges vægt på planforslagets karakter, geografiske anvendelsesområde og kompleksitet, samt omfanget af høringsmaterialet.⁵

Det fremgår desuden af forarbejderne til planlovens § 24, stk. 7, at kommunen herudover særligt skal være opmærksom på, om den planlagte høringsperiode inkluderer helligdage eller nationale ferieperioder, f.eks. skolerens hovedferier, i hvilke tilfælde minimumsfristen som udgangspunkt bør forlænges.⁶

Hvis der rettidigt har været fremsat indsigelser m.v. mod et lokalplanforslag, kan vedtagelsen af lokalplanen dog tidligst ske 4 uger efter udløbet af indsigelsesfristen, jf. § 27, stk. 1, 2. pkt.

Formålet med bestemmelsen om 4 uger er at sikre, at indsigelser mod et lokalplanforslag får en seriøs behandling. Af lovbestemmelsens forarbejder fremgår bl.a., at bestemmelsen gælder uanset indsigelsernes karakter.

Kommunen er imidlertid ikke efter planloven forpligtet til at imødekomme indsigelser mod et planforslag. Kommunen er heller ikke forpligtet til at besvare indsigelser eller begrunde, hvorfor kommunen ikke følger indsigelserne.

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

Planforslaget har været fremlagt offentligt i perioden fra den 10. september 2025 til den 8. oktober 2025, det vil sige i 4 uger.

Kommunen har således overholdt reglerne om offentlighedsperiode i planlovens § 27, stk. 1, 1. pkt., jf. § 24, stk. 5.

Planklagenævnet finder, at en 4 ugers høringsfrist i perioden fra den 10. september 2026 til den 8. oktober 2026 er en passende frist i den konkrete sag, der muliggør opførelse af en telemast, jf. § 24, stk. 7.

Planklagenævnet bemærker hertil, at kommunen ikke efter planloven generelt er forpligtet til at forlænge høringsfristen for borgere, der er fritaget fra digital post. Det forhold, at kommunen har praksis for i visse sager, der kan påklages til Ankestyrelsen, at forlænge klagefristen for borgere, der er fritaget for digital post, kan ikke føre til et andet resultat.

Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen har inddraget klagerens rettidige høringssvar ved behandlingen af lokalplanforslaget, og at kommunen som nævnt ikke efter planloven er forpligtet til at imødekomme indsigelser. Nævnet bemærker

⁵ Vejledning vedr. fleksibel planlægning – lokalplaner af mindre betydning, Erhvervsstyrelsen, januar 2020.

⁶ Lovforslag 121/2017, de specielle bemærkninger til § 24, stk. 7.

samtidig, at der i øvrigt tilkommer kommunerne et meget vidt skøn i forhold til indholdet af en plan.

I forhold til det af klageren anførte om, at kommunen burde have inddraget plejehjemmets ledelse og beboerne tidligere i planlægningsprocessen, bemærker nævnet, at kommunen ikke efter planloven er forpligtet til at inddrage offentligheden som et led i udarbejdelsen af et lokalplanforslag forud for, at planforslaget sendes i offentlig høring i overensstemmelse med reglerne herom i planlovens § 24 og § 27.

Nævnet kan på denne baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

2.6. Forholdet mellem lokalplan nr. 623 og lokalplan nr. 623_T1

2.6.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at lokalplan nr. 623_T1 ikke er i overensstemmelse med formålet med lokalplan nr. 623 om at sikre hensigtsmæssige rammer for offentlige servicefunktioner, og at opførelse af en telemast i området vil kunne begrænse mulighederne for fremtidige udvidelser af plejehjemmet.

2.6.2. Generelt om muligheden for at ændre gældende planlægning

Efter planlovens § 13, stk. 1, kan en kommune til enhver tid beslutte at tilvejebringe planforslag og ændringsforslag til de eksisterende kommunale planer i overensstemmelse med de procedurer, som er fastsat i planlovens kapitel 6, når det er planlægningsmæssigt relevant.

Tilvejebringelsen af et ændret plangrundlag kan bl.a. ske ud fra et ønske om at erstatte hidtidige planer med et nyt plangrundlag og dermed skabe andre udviklingsmuligheder i en kommune.

Planloven er således ikke til hinder for, at kommunen vedtager en ny lokalplan, som strider mod en gældende lokalplan. Det fremgår imidlertid af lokalplanvejledningen, at det skal fremgå udtrykkeligt af den nye lokalplan, hvis dele af en eksisterende lokalplan ophæves.⁷

2.6.3. Generelt om uklarhed i lokalplanen

Det forhold, at en eller flere bestemmelser i en lokalplan er upræcise eller muligvis strider mod andre bestemmelser i lokalplanen, påvirker generelt ikke lokalplanens eller bestemmelsernes gyldighed, men kan have betydning i forhold til, om bestemmelserne efterfølgende vil kunne håndhæves af kommunen. Planklagenævnet ophæver som klart udgangspunkt ikke en lokalplan eller konkrete lokalplanbestemmelser, fordi der i fremtiden eventuelt kan opstå tvivl om fortolkningen af lokalplanen.

⁷ Vejledning om lokalplanlægning, 2009, afsnit 8.1.

2.6.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der foreligger den fornødne hjemmel til, at kommunen har kunne vedtage lokalplan nr. 623_T1, Telemast på Nygårdsvej, Højbjerg.

Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen efter planlovens § 13, stk. 1, til enhver tid kan beslutte at tilvejebringe forslag til lokalplaner, herunder tillæg til eksisterende planer, ud fra et ønske om at ændre eller supplere de gældende planbestemmelser.

Nævnet lægger i forlængelse heraf vægt på, at det udtrykkeligt fremgår af lokalplan nr. 623_T1, hvilke ændringer, der foretages i forhold til den fortsat gældende lokalplan nr. 623. Det fremgår således af § 1 i lokalplan nr. 623_T1, at formålet med lokalplantillægget er at muliggøre opførelse af en telemast i op til 36 m og af anvendelsesbestemmelsen i § 3.1, at der må etableres en telemast i op til 36 meters højde med tilhørende mindre teknikbygning til områdets tekniske forsyning. Nævnet bemærker endvidere, at det fremgår af lokalplanredegørelsen, at lokalplan nr. 623 fortsat er gældende for området.

Planklagenævnet bemærker hertil, at det ikke efter planloven er en gyldighedsbetingelse for en lokalplan, at den er i overensstemmelse med en gældende lokalplan. Hvis kommunen senere træffer en afgørelse om, at et konkret forhold er i overensstemmelse med lokalplangrundlaget for området, vil en sådan afgørelse kunne påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål, herunder om opstilling af en telemast i op til 36 m med tilhørende teknikhus er i overensstemmelse med lokalplangrundlaget for området.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i dette klagepunkt.

2.7. Uoverensstemmelser i lokalplanen

2.7.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at lokalplan nr. 623_T1 ikke nærmere angiver mulige placeringer for en telemast inden for planområdet, og at lokalplanen dermed ikke opfylder kravet om 30 m afstand til boliger, som er fastsat i planens § 8.1. Klageren har hertil anført, at flere arealer inden for planområdet er for små til at kunne anvendes til formålet.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at der er interne uoverensstemmelser i lokalplanen.

2.7.2. Generelt om uoverensstemmelser i lokalplanen

Det forhold, at en eller flere bestemmelser i en lokalplan er upræcise eller muligvis strider mod andre bestemmelser i lokalplanen, påvirker generelt ikke lokalplanens eller bestemmelseernes gyldighed, men kan have betydning i forhold til, om bestemmelserne efterfølgende vil kunne håndhæves

af kommunen. Planklagenævnet ophæver som klart udgangspunkt ikke en lokalplan eller konkrete lokalplanbestemmelser, fordi der i fremtiden eventuelt kan opstå tvivl om fortolkningen af lokalplanen.

2.7.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der ikke er sådanne interne uoverensstemmelser i lokalplanen, at det kan begrunde planens ugyldighed.

Nævnet lægger herved vægt på, at det forhold, at enkelte bestemmelser i lokalplantillægget er upræcise eller potentielt strider mod andre bestemmelser, ikke i sig selv medfører ugyldighed af lokalplanen eller tillægget. Træffer kommunen senere en afgørelse om, at et konkret forhold er i overensstemmelse med lokalplanen, vil en sådan afgørelse kunne påklages til Planklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, herunder om en konkret placering af en telemast er i overensstemmelse med lokalplangrundlaget for området.

Planklagenævnet kan dermed ikke give medhold i klagepunktet.

2.8. Manglende tilladelse

2.8.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen ikke kan vedtage en lokalplan, der ikke kan realiseres. Klageren har i den forbindelse henvist til, at grundejeren ikke ønsker at give tilladelse til etablering af en telemast inden for området omfattet af lokalplan nr. 623_T1.

2.8.2. Generelt om manglende tilladelse

Der er ikke efter planloven noget til hinder for, at en kommune vedtager en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en tilladelse eller en dispensation fra anden lovgivning. Der er endvidere ikke efter planloven noget til hinder for, at en kommune vedtager en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en nærmere aftale med en grundejer.

2.8.3. Planklagenævnets vurdering

Da der ikke efter planloven er noget til hinder for, at en kommune vedtager en lokalplan, selvom den endelige realisering af planen afhænger af en nærmere aftale med grundejeren, kan Planklagenævnet ikke give medhold i dette klagepunkt.

Det bemærkes i den forbindelse, at realiseringen af en lokalplan kan forudsætte tilladelse/dispensation af andre myndigheder fra anden lovgivning eller tinglyst deklaration, der ikke ophæves eller bortfalder som følge af lokalplanen. Dette medfører imidlertid ikke ugyldighed af lokalplanen eller konkrete bestemmelser i planen. Det kan dog have betydning for, om lokalplan kan realiseres efter sit indhold.

2.9. Forhold, som ikke behandles

Det fremgår af klagen, at placeringen af en telemast inden for planområdet vil medføre gener for plejehjemsbeboerne samt begrænse plejehjemmets fremtidige udvidelsesmuligheder.

Klageren har endvidere anført, at telemasten bør placeres inden for området omfattet af lokalplan nr. 319_T1, der ligger øst for området omfattet af lokalplan nr. 623_T1. Klageren har i den forbindelse henvist til, at der ikke er indgivet indsigelser i høringsperioden over forslag til lokalplan nr. 319_T1.

Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er ikke et retligt spørgsmål, som Planklagenævnet kan tage stilling til. De konkrete klagepunkter vedrører lokalplanens hensigtsmæssighed i forhold til klagerens ønsker til planlægningen, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Aarhus Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 623_T1, Telemast på Nygårdsvej, Højbjerg, Tillæg til lokalplan nr. 623, da den er i strid med kommuneplanrammen for området, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4 i lov om Planklagenævnet.⁸

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

⁸ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Aarhus Kommune (Teknik og miljø, sagsnr. S2025-87213) samt for klagerens repræsentant via klageportalen. Afgørelsen sendes via fysisk post til klageren. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen som Digital Post.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://pkn.naevneneshus.dk/>. Personoplysninger vil blive anonymiseret. Bilag offentliggøres ikke.

Line Kromand Danielsen
Stedfortrædende formand

Bilag (Se fra næste side)

Bilag 1 Dokumenter modtaget i klagesagen

Bilag 1 Dokumenter modtaget i klagesagen

Planklagenævnet har modtaget følgende dokumenter i klagesagen, som vedrører sagens indhold:

Modtaget fra klageren:

- Klage af 22. december 2025.
- Bemærkninger modtaget den 1. april 2026.

Modtaget fra kommunen:

- Bemærkninger af 4. februar 2026.